

flankajo); ĉiun bonan esprimon, kiu ekzistas en iu ajn lingvo, lingvo arta havas plenajn rajton ~igi (proprigi, apartenigi) ~siZ; ili discipline ~igos stajn fortojn al nia granda armeoZ; se gut' ~guto ~iĝas (kuniĝas), maro fariĝasZ; ~igi al esperantista grupo; al tio ĉi ~iĝas multo da deklinaĵoj neregulaĵZ; al lia antaŭa embaraso ~iĝis nun iom da konfuzaĵZ; al la koreco ~iĝadis videbla nuanco de silenta komparaĵZ.

III^a Prefikso kun la sencoj 1, 2, 4, 6 de la prepozicio: 1 ~veni, ~kuri ~porti, ~esti. 2 ~konduki, ~sekvi, ~rigardi. 4 ~proprigi; ~mezuri veston al iuZ; ~fari; ~ĝustigi. 6 ~doni (doni plie, adicii); ~diri (diri plie); ~meti; la neesprimata subjekto estas facile ~pen-sebla.

aloZ. 1 Ĉiu ekstrema flanko parto de la nazo. 2 Ĉiu ekstrema parto de helico, ŝraŭbo. 3 Ĉiu ekstrema flanko de konstruo. 4 Ĉiu ekstrema flanko de armeo aŭ partio.

Alabastro. Speco de mola ŝtono diafaneta, simila marmoron.

Alarmo. Signalo por anonci minacantan danĝeron aŭ voki al batalo aŭ helpo: krii ~on. ~i (tr). Voki ~ante. ~isto. Pesimista homo, kiu maltrankviligas la publikon, konstante anoncanta minacantajn, plej ofte fantaziajn, danĝerojn. ~a. Danĝerplena, maltrankviliga: la ~a stato de la regno.

*Alaŭdo. Kampobirdo (alauda).

albo (K). Pastra blanka tola ĝispieda mesvesto.

albatrosoZ . G. de procelarioidoj, vivanta sur sudaj maroj (diomedea).

Albino. Homo, kies haroj estas blanke senkoloraj pro denaska manko de pigmentoj: la ~oj havas karminruĝajn okulojn.

Albumo. Bindajo en formo de libro, por konservi notojn, fotografiajn, desegnojn, ktp.

albumenoZ . Substanco, kiu ĉirkaŭas la embrion, ĉe kelkaj grajnoj, k ĝin nutras dum la ĝermado.

albuminoZ . Blanka k viskosa substanco, kiu konsistigas la blankon de

ovo k plej grandan parton de la animalaj k vegetajaj ĉeloj.

albuminurioZ . Ĉesto de albumino en la urino (= malsano de Bright).

alburno . La unua ligna tavolo ĝenerale blanka, kiu troviĝas senpere sub la ŝelo, k formas ĉiujare novan rondon ĉirkaŭ la basto.

*Alcorno. Fiŝomanganta marbirdo el fam. de paseroj (alcorno).

alĉemilo . G. de rozacoj kun verdetaĵ floroj (alchemilla).

Aldo. 1 La plej malalta virina voĉo. 2 Violono, intera inter violono k violonĉelo.

aldehido . Organika komponaĵo, aroma, likva, senkolora, kiu rezultas el alkoholo, el kiu oni eltiris du atomojn de hidrogeno per oksidigo.

Aleo. 1 Vojo en ĝardeno. 2 Larĝa strato, ombrita per du vicoj da arboj; avenuo.

Alegorio . Literatura aŭ plastika prezento, per kiu oni homigas abstraktajn ideojn: la Justeco kun siaj pesiloj estas ~o.

alegroZ . Muzikaĵo, kies movo estas viva k gaja. ~e. Vive k gaje. ~eto. Muzikaĵo, kies movo estas rapideta. ~ete. Rapidete.

AlenoZ. Kudrilego uzata de ledlaboristoj, ŝuistoj.

alezi (tr). Glatigi la internon de cilindro, tubo, ktp. per speciala ilo. ~ilo. Instrumento por alezi.

alfo . Afrika gramenaco, kies trunketojn oni uzas por fabriki mataĵojn aŭ paperon (alfa).

Alfabeto. Literaro, literlisto: la esperanta ~o enhavas 28 literojn; li neniam venkis la ~onZ; li ŝvitas ankoraŭ super la ~oZ. ~umo. Libro por lernigi ~on al infanoj. Kp. ABOCO.

alfenidoZ . Metala komponaĵo, imitanta la arĝenton, uzata interalie por fabriki manĝilarojn (= arĝentano).

Algo. Marherbo (alga).

Algebro. Scienco de kalkulado pri la kvantoj, reprezentataj per literoj k ne per ciferoj.